

scherpstelbereik loopt van de kortste instelafstand (bijvoorbeeld anderhalve meter) tot oneindig. Als je onderwerpen zich niet op korte afstand bevinden, kun je het bereik begrenzen van bijvoorbeeld 10 meter tot oneindig. Zo kan de camera sneller scherpstellen, omdat het objectief niet over het hele traject hoeft te pendelen. Verder gaan we uit van de eerder besproken basisinstellingen. In het veld checken we op welke sluitertijd de camera uitkomt. Die sluitertijd moet bij grotere en wat trager vliegende vogels 1/1000 seconde of korter zijn. Mocht je merken dat de sluitertijd langer wordt (dit hangt af van de lichtomstandigheden), dan moet je de iso-waarde verhogen van 400 naar 800 of nog hoger. Bij een te lange sluitertijd is de kans groot dat je onscherpe foto's krijgt. Bij de instelling op de camera kies je voor scherpstelling die het onderwerp volgt oftewel continu-AF (AF-C), zodat de camera de vogel scherp in beeld houdt. Bij Canon-camera's heet dit AI Servo. Ook voor huppelende/bewegende vogels op de grond gebruik je deze instelling. De camera kan dan de vogel scherp in beeld houden en jij kiest het optimale moment om af te drukken. Wat betreft de keuze van het punt waarop de camera scherpstelt,

kun je kiezen voor één punt (in principe het middelste) of de middelste acht tot tien scherpstelpunten. Bij spiegelreflex-camera's is het middelste scherpstelpunt iets nauwkeuriger/gevoeliger dan de rest. Daartegenover staat een grotere kans dat je nét naast de vogel mikt, en dan heb je een onscherpe foto. Bij een systeemcamera zijn de andere AF-punten even betrouwbaar. De grootste kans om de vogel scherp in beeld te houden heb je dus met de acht/tien AF-punten. Als je camera daarover beschikt, kan vogelherkenning ('bird detection') goede diensten bewijzen.

Gebruik de burstmodus

Maak bij het fotograferen van vliegende vogels gebruik van de burstmodus van de camera. Hierbij blijft de camera foto's maken zolang je de ontspanknop ingedrukt houdt. Stel dan ook de camera in op zoveel mogelijk beelden per seconde, bijvoorbeeld 8 of 10 bps. Bij een vliegende vogel zijn namelijk de vleugels continu in beweging, en niet iedere houding is even mooi. Ook zul je merken dat, ondanks gebruik van een korte sluitertijd, niet iedere foto even scherp is als je de oogst achteraf op jouw beeldscherm bekijkt. Door veel foto's achter elkaar te maken,

kun je naderhand de mooiste en scherpste beelden uitkiezen.

Kies bij het fotograferen van vliegende vogels ook voor een snelle geheugenkaart met een hoge schrijfsnelheid. Dan loopt de buffer van de camera minder snel vol, doordat de beelden sneller worden weggeschreven. Daarmee voorkom je dat je camera op het moment suprême blokkeert. ■

1 'Gewone' vogelsoorten zoals de verschillende soorten meeuwen worden vaak vergeten door fotografen. Maar zo'n soort als de kokmeeuw is toch een prachtig fotomodel!

Karin Rass,
anna-rass.zoom.nl
CANON 1D X II - ISO 400 - F 7,1 -
1/4000 SEC - 840 MM

2 Ganzen zijn dankzij hun formaat ideaal om het fotograferen van vliegende vogels mee te oefenen.

Rob Postema,
possie65.zoom.nl
NIKON Z 8 - ISO 250 - F 10 -
1/1600 SEC - 600 MM

Praktische checklist

- Spiegelreflex- of systeemcamera
- Zoomobjectief met een bereik van 100 tot 400 of 150 tot 600 mm
- Driepoot- of eenbeenstatief
- Verrekijker (klein model met 7/8x of 10x vergroting)
- Voldoende volle accu's en lege geheugenkaarten
- V-vormige rijtzak om je objectief op het autoportier te leggen
- Simpel camouflagekleed
- Vuilniszak of zeiltje om op te liggen
- Lensdoekjes en blaaskwastje
- Regenhoes voor camera/objectief
- Kleine gids met Nederlandse vogelsoorten
- Handige app op je mobiel met vogelgeluiden, om de soorten in het veld te herkennen